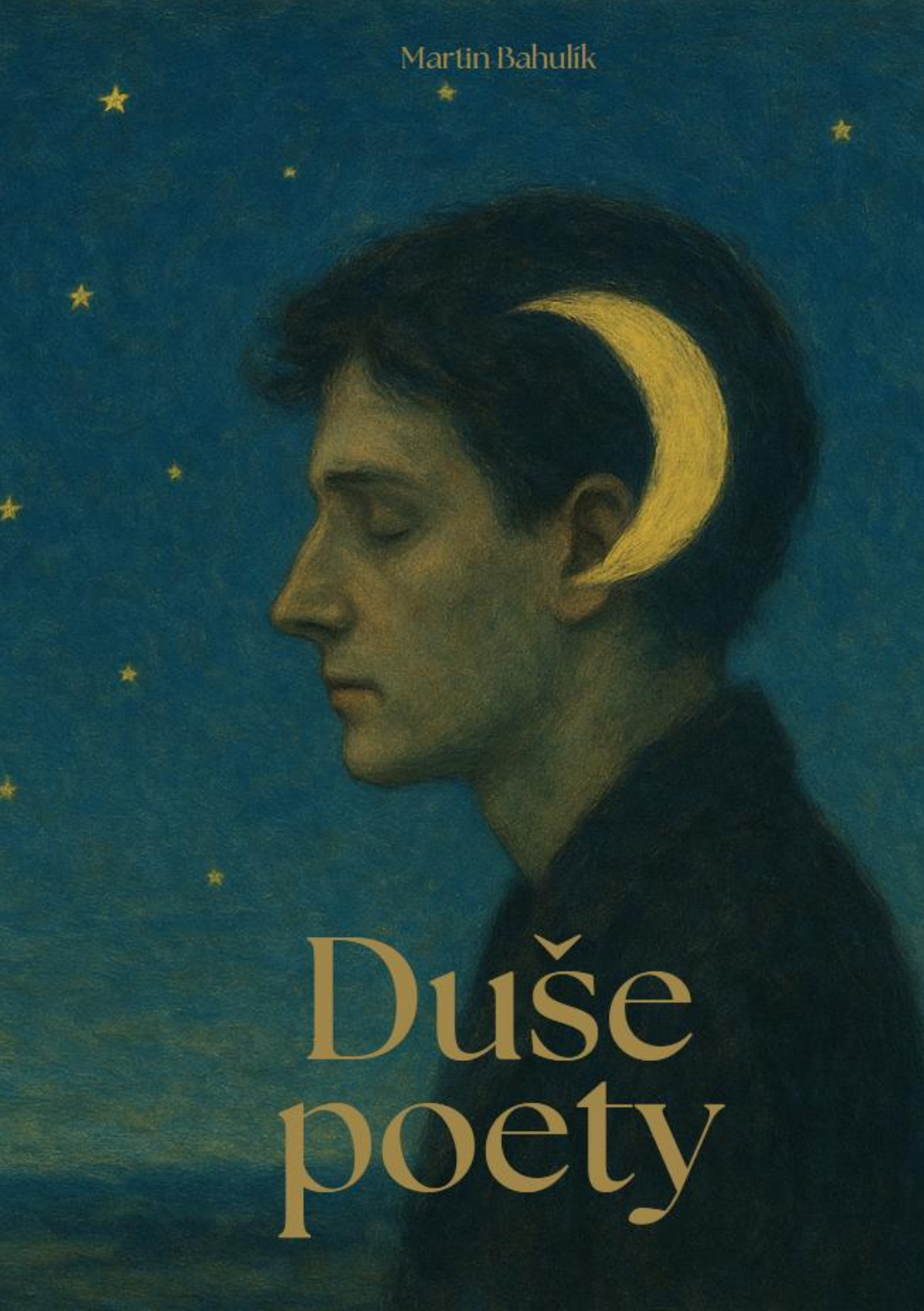

Martin Bahulík

A painting of a man's profile, facing left, with his eyes closed. Behind his head is a bright, glowing crescent moon. The background is a deep blue night sky filled with numerous small, yellow stars. The man has dark, wavy hair and is wearing a dark garment.

Duše poety

DUŠE POETY

Martin Bahulík

Věnováno všem dobrým lidem...

PŘEDMLUVA

Před mnoha a mnoha lety, když jsem byl ještě mlád, objevil jsem krásu rýmů, básní a poezie. Vzpomínám si na to, když jsem v první třídě vymyslel svůj první rým. Dodnes těch pár slov stále nosím v hlavě a nemůžu je z ní dostat. Bylo to těchto pár hloupých slov, které ve mně vzbudily zájem nejen o poezii, ale o psaní vůbec. Byť mé příběhy nepovažuji za nic významného pro tento národ, jsem rád za každého čtenáře, který mě neukamenoval za prožitá muka při čtení mých knih. Psaní mi dělá radost a pomáhá mi nabrat nové síly do všedního, někdy tvrdého života. Vždyť v příbězích se můžeme snadno ocitnout na počátku lidstva, ve středověku i na jeho konci. Můžeme prožívat lásku, bolest, radost i utrpení. A to vše z pohodlí vyhřáté postele, houpacího křesla nebo třeba, jak to mám rád já – ve vaně.

Vím, že poezie je naprosto okrajový žánr, a já si nedělám žádné ambice, když píšu tyto stránky. Vím, že nejsem žádný básník. Ale stejně jsem se rozhodl podělit se o hromadu svých textů psaných rýmem. Snad nikoho příliš neurazím. Snad někoho i potěším.

Ať se vaše rty proměňují v milé úsměvy pokaždé, když se rozhodnete číst.

Martin Bahulík

RÝMAŘOV – MÝ MĚSTO RODNÝ

Text napsaný na počest městu, kde jsem se narodil, kam rád stále jezdím a kde jsem prožil většinu svého života.

Rád se vracím do rodnýho kraje.
Kopcem táhlým jezdím tam.
Na polích jen řepka zraje.
Praděd v dálce zimou hrozí nám.
Silnice klikatá dovede mě tam.
Kde spoustu přátel stále mám.
Rýmařov- můj město rodný.
Vždy když mám dny volný.
Rád tam vždycky jezdívám.
Známé tváře setkávám.
Rýmařov mi tiše v srdci zpívá.
Každá ulička vzpomínky skrývá.
Lesy šeptají jak ranní vánek.
Muzeum, erdéčko i janovický zámek.

Když vidím ceduli Rýmařov v dálce,
chvěje se mi ruka jak u nějakýho starce.
To vzpomínky na mládí se hlásí.
Nikde nevidím hnus, jen samé krásy.
Rýmařov můj město rodný.
Lidi různý, ale převážně hodný.
Rýmařov – můj město rodný.
Vždy když mám dny volný.
Rád tam vždycky jezdívám.
Známé tváře potkávám.
Rýmařov mi tiše v srdci zpívá.
Každá ulička vzpomínky skrývá.
Lesy šeptají jak ranní vánek.
Muzeum, erdéčko i janovický zámek.
Rád se vracím tam kde dýchá klid.
Rýmařov je město kde dá se žít.
Každej strom tu zná můj jméno.
V zimě kopy sněhu, v létě zase seno.
V erbu vlčice prostřelená šípy.
Pozůstatky komenského lípy.
Město, co budu mít vždy rád.
Rýmařov náš krásný Römerstadt.

VYZNÁNÍ

Zhasni prosím plamen svíce.
Ať dnes už tvé rudé líce.
Neuvidím víc.
Tvé rty k těm mým přilep.
Tak skoč mi prosím na lep.
Dopřej naší lásce víc.
Jsi kouzelná víla z pohádek.
Nechci jenom románek.
Chci navěky tvůj být.
Proměň moji touhu v činy.
Vymaž všechny z hlavy splíny.
Ať nemusím jen snít.
Budeme si spolu zpívat.
Na hvězdy se v noci dívat.
Věčně budeme se smát.
Prožijeme plno vášně.
Tak pochop že já vážně.
Srdce ti chci dát.
Jsi kouzelná víla z pohádek.
Nechci jenom románek.
Chci navěky tvůj být.
Proměň moji touhu v činy.
Vymaž všechny z hlavy splíny.
Ať nemusím jen snít.
Věčně chci tě dělat šťastnou.
Měníš každou chvíli v slastnou.

Vyslyš tuhle zprávu jasnou.
Seš mou hvězdou krásnou.
A já věčně budu tvůj.
Jsi kouzelná víla z pohádek.
Nechci jenom románek.
Chci navěky tvůj být.
Proměň moji touhu v činy
Vymaž všechny z hlavy splíny
Už nemusím jen snít.